

23. Forslag til lov om ophævelse af lov om statens husholdningsråd. (Af *J. M. Pedersen, Viggo Starcke og Tholstrup*). [A. sp. 237].

Fremsat mundtligt i folketinget ³¹/₁₀ (F. sp. 634). 1. beh. ¹⁵/₁₁ (F. sp. 967). Partiernes ordførere: Viola Nørløv, Foged, Erna Sørensen, Else Zeuthen, Petra Petersen og J. M. Pedersen. Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Viola Nørløv, Nina Andersen, Bundvad, Boye Hansen, Hjortnæs, Lund Jensen [formand], Sofie Pedersen, Schrøder, Foged, Frode Carstensen, Peder Christensen (Rebild), Kryger, Ellen Poulsen, Erna Sørensen, Poul Claussen, J. M. Pedersen og Else Zeuthen [næstformand]). Beretning (B. sp. 877) afgivet ¹²/₄.

Lovforslaget havde følgende indhold:

§ 1. Lov nr. 87 af 31. marts 1953 om statens husholdningsråd ophæves.

§ 2. Indenrigsministeren bemyndiges til at træffe de til lovens gennemførelse fornødne foranstaltninger.

I de bemærkninger, der ledsagede det ved fremsættelsen, udtales: „Som *et led i besparelsesbestræbelserne* foreslås statens husholdningsråd ophævet.

Vi mener, at husholdningsrådet kan undværes, og at det aldrig burde have været oprettet som statsinstitution.

Det første år, 1935, rådet eksisterede, var udgifterne hertil for skatteyderne godt 9 000 kr., men de er siden steget år for år, så de nu er oppe på ca. $\frac{3}{4}$ mill. kr., hvortil kommer millionudgifter til nye bygninger og dissers indretning. Da rådet blev oprettet, måtte det ikke koste over 20 000 kr. om året. Resultatet er blevet et forbrug på ca. 8 mill. kr. på 21 år i stedet for højst 420 000 kr. som oprindelig tænkt.

Husholdningsrådets ledelse har gennem sin særlige adgang til radioens bedste sendetid søgt at bibringe folk den forestilling, at rådet har en særlig mission.

Det er på tide, at lovgivningsmagten siger stop, før det udvikler sig til et husholdningsministerium.

Indenrigsministeren bemyndiges [efter forslaget] til at træffe de nødvendige foranstaltninger til salg af den nye bygning til et bedre og mere produktivt formål, opsigelse af personalet og afvikling af institutionen.

Lovforslagets gennemførelse vil formentlig betyde en besparelse for staten på ca. 1 mill. kr. om året fremover.“